

Sygn. akt III AUa 1864/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Rodak

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski (spr.)

SSA Lucyna Guderska

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Nagy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2016 r. w Ł.

sprawy **W. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.**

o obliczenie emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 20 sierpnia 2015 r. sygn. akt VI U 7/15

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1864/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 listopada 2015 roku, organ rentowy odmówił W. M. ustalenia prawa do emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa przewidzianych przepisem art. 55 ustawy, wskazując, że ubezpieczony ma już ustalone prawo do emerytury.

W odwołaniu wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez obliczenie emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania argumentując, że W. M. przyznano prawo do emerytury na podstawie art.32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 1 marca 2008 r. Po przyznaniu emerytury odwołujący kontynuuje zatrudnienie. Dalej, decyzją z dnia 22 stycznia 2013 r. ubezpieczony miał przyznaną emeryturę na podstawie art.29 ustawy emerytalnej, zaś decyzją z dnia 26 maja 2014 r. ustalono prawo do emerytury na podstawie art.27 tej ustawy. W dniu 22.10.2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury i obliczenie jej na podstawie art.55 w zw. z art.26 cytowanej ustawy. W tym stanie faktycznym przepis art.55 nie stanowi samodzielnej podstawy do naliczenia emerytury. Przepis ten nie ma bowiem, zastosowania do osób mających ustalone prawo do emerytury na dotychczasowych zasadach tak jak odwołujący. Artykuł 55 ustawy emerytalnej dotyczy osób, które kontynuowały ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku z art., 27 tej ustawy, w przypadku mężczyzn 65 lat, które wystąpiły po raz pierwszy o przyznanie

emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r. Ustawa nie przewiduje bowiem możliwości wielokrotnego wyboru między świadczeniem ustalonym w myśl art.55 ustawy na starych albo nowych zasadach.

Zaskarżonym wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt VI U 7/15 Sąd Okręgowy w Płocku zmienił decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał W. M. prawo do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od dnia 1 października 2014 roku.

Wydając przedmiotowy wyrok, sąd pierwszej instancji przyjął za podstawę rozstrzygnięcia, następujące ustalenia faktyczne:

Decyzją z 7.03.2008 r. W. M. przyznano emeryturę na podstawie art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 1.03.2008r. i z tym dniem podjęto jej wypłatę.

Po przyznaniu emerytury ubezpieczony podjął zatrudnienie z dniem 7.04.2008 r. i kontynuuje je do chwili obecnej. Z tego tytułu podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym.

Decyzją z dnia 22.01.2013 r. ubezpieczonemu przyznano emeryturę na podstawie art. 29 od dnia 1.12.2012 r., zaś decyzją z dnia 26.05.2014 r. emeryturę na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej od 1.05.2014 r. w kwocie 3.596,37 zł.

W dniu 22.10.2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury i obliczenie jej wysokości w myśl nowych zasad.

Hipotetyczna wysokość emerytury odwołującego obliczona na dzień złożenia wniosku na zasadach określonych w art. 26 ustawy emerytalnej wynosi 4.497,61zł i jest wyższa niż emerytura obliczona na zasadach określonych w art. 53 ustawy.

Decyzją z dnia 18 listopada 2014 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej.

Powyższy stan faktyczny, ustalony w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz na podstawie akt ZUS, jest bezsporny. Sporna była zasada rozszczenia, która podlega ocenie prawnej. Spór sprowadzał się do wykładni i zastosowania przepisu art. 55 ustawy emerytalnej.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy uznał odwołanie od zaskarżonej decyzji za zasadne. Czyniąc rozważania prawne Sąd przywołał treść art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj.Dz.U.2013.1440), zgodnie z którym ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

W myśl art. 27 ust. 1 pkt 2 wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych przed 31.12.1949 r. wynosi 65 lat.

Sąd I instancji wskazał, że odwołujący urodził się w dniu (...), a więc przed 1 stycznia 1949r., spełnił warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej (ukończył 65 lat i posiada ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy), ponadto po ukończeniu 65lat (w dniu 17 stycznia 2013 r.)podlegał ubezpieczeniu

emerytalno-rentowemu na podstawie umowy zlecenia od 7 kwietnia 2008 r. do 31 sierpnia 2009 r. oraz od 1 września 2009 r. do chwili obecnej na podstawie stosunku pracy z (...) S.A.w S..

Decyzją z dnia 7 marca 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. przyznał W. M. prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 1 grudnia 2004 r. na podstawie art. 29 ustawy, kiedy nie osiągnął jeszcze powszechnego wieku emerytalnego. Natomiast emeryturę w wieku powszechnym na podstawie art.27 ustawy emerytalnej uzyskał na swój wniosek w dniu 26 maja 2014 r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że okoliczność, iż ubezpieczony uzyskał już uprzednio decyzją z dnia 7 marca 2008 r. prawo do wcześniejszej emerytury, nie wyklucza możliwości zastosowania art. 55, co stwierdził także Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 4 lipca 2013r., sygn. akt II UZP 4/13 (LEX nr 1342169). W uchwale tej argumentował, iż ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Sąd Najwyższy wskazał, że nabycie prawa do emerytury przyjęte w ustawie emerytalnej, uwzględniając także treść art. 21 ust. 2 ustawy emerytalnej, uzasadnia twierdzenie, że na emeryturę można przechodzić kilka razy. W wyroku z dnia 10 lipca 2013 roku, II UK 424/12 (LEX nr 1341674) Sąd Najwyższy ponownie wyraził pogląd, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą.

Zatem, jak trafnie zważył Sąd Okręgowy, Sąd Najwyższy w powołanych wyrokach konsekwentnie prezentuje pogląd, że wcześniejsza emerytura lub emerytura w niższym wieku emerytalnym przyznana i pobrana przez emeryta nie niweczy możliwości wystąpienia o obliczenie emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej, jeśli emeryt spełnia warunki wymienione w tym przepisie. Również przyznanie prawa do emerytury na mocy decyzji z dnia 26 maja 2014 r. po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego nie stanowi przeszkody do wystąpienia o obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 września 2014 r. I UK 27/14, LEX nr 1537287 : za nietrafną należy uznać konstatację, że osobom wskazanym w art. 55 u.e.r.f.u.s. i spełniającym przewidziane w tym przepisie warunki, może być przyznana emerytura obliczona w sposób określony w art. 26 ustawy. Nie można w takim wypadku mówić o złożeniu kolejnego wniosku emerytalnego o przyznanie "emerytury po emeryturze". W art. 55 chodzi nie o przyznanie, lecz o obliczenie według innych zasad emerytury już nabytej po spełnieniu warunków z art. 27 ustawy i przyznanej na wniosek złożony po dniu wskazanym w tym przepisie. Wyraźnie stanowi się w nim o możliwości obliczenia emerytury na podstawie art. 26, po spełnieniu warunków określonych w art. 27 ustawy. Nie chodzi też o osoby, które wstrzymywały się z pobieraniem należnej emerytury. Zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 u.e.r.f.u.s. ma utrzymywanie przez osobę w nim określonej statusu osoby ubezpieczonej (art. 4 ust. 13 ustawy), a status ten zachowują osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po przyznaniu prawa podlegają obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 u.s.u.s.). W konsekwencji, emerytura osób, które spełniły warunki przewidziane w art. 27 i pobierały świadczenia na wniosek złożony po dniu 31 grudnia 2008 r. powinna być wyliczona na podstawie art. 53 z uwzględnieniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy, jeżeli po ukończeniu wieku 60 lub 65 lat podlegały ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo lub dobrowolnie.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, odwołujący spełnił wszystkie przesłanki do emerytury obliczonej w oparciu o nowe zasady określone w art. 55 w zw. z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem po przyznaniu emerytury wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu aż do złożenia wniosku o jej obliczenie na podstawie art.55. Nie ma przy tym znaczenia, czy uzyskał prawo do emerytury wcześniejszej oraz po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego. Istotne dla spełnienia przesłanek z art.55 jest podleganie po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego w dniu 17 stycznia 2013 r. ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu i

wystąpieniu z wnioskiem po 31 grudnia 2008 r. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 września 2014 r. I UK 27/14, art.55 ustawy emerytalnej nie stanowi samodzielnej podstawy przyznania emerytury ale jej obliczenia. Zatem ubezpieczony, który spełnia te warunki, zachowuje prawo do obliczenia emerytury w wersji korzystniejszej, choćby już przeszedł na emeryturę. Warunkiem jest jednak wystąpienie do ZUS z wnioskiem po 31.12.2008 r.

Na podstawie art. 55a ust1 i 2 dodanego do ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 marca 2015 r. (Dz.U.2015.552) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 maja 2015 r. przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27. Wprowadzenie wskazanego przepisu nie oznacza jednak zanegowania dotychczasowej wykładni przepisu art. 55 ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. przyznając W. M. prawo do obliczenia emerytury w oparciu o art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając naruszenie przepisów art. 55 w związku z art. 55a oraz 26 i 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, polegające na błędnym jego zastosowaniu poprzez przyznanie ubezpieczonemu pobierającemu emeryturę przyznaną przed dniem 31 grudnia 2008 roku prawa do emerytury obliczonej na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS za okres poprzedzający wejście w życie art. 55a tej ustawy.

Apelujący w uzasadnieniu wskazał, że do dnia wejścia w życie powyższej ustawy tj do dnia 30.04.2015r. brak było podstaw do zastosowania wobec odwołującego przepisu art. 55, albowiem przed złożeniem wniosku o emeryturę w wieku powszechnym miał prawo do emerytury w niższym wieku i prawo to realizował pobierając emeryturę. Dopiero od dnia 01.05.2015r. z mocy art. 55a ustawy przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27. Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) obowiązującej od 01.05.2015r. prawo do emerytury w nowej wysokości przysługuje od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o jej ponowne ustalenie z zastosowaniem przepisów, o których mowa w art. 1 pkt. 1 i 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie wcześniej jednak niż od dnia wejścia w życie nowej ustawy.

Dodał nadto, że propozycja dodania art. 55a wynika z faktu, iż obecnie przepis art. 55 ustawy nie ma zastosowania do ubezpieczonego urodzonego przed 1949r., który przed osiągnięciem wieku emerytalnego, miał ustalone prawo do wcześniejszej emerytury i pobierał to świadczenie. Dyspozycja art. 55 nie obejmuje potencjalnie szerokiego kręgu osób, które są uprawnione do wcześniejszej emerytury a jednocześnie kontynuują zatrudnienie lub inną pracę podlegającą ubezpieczeniu. Przepis ten niezasadnie wyklucza takie osoby od prawa do ubiegania się o przyznanie emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy. Zaproponowana zmiana umożliwi zastosowanie tzw. nowych zasad wymiaru do obliczenia emerytury z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego, również wtedy gdy emeryt przez jej uzyskaniem był uprawniony do wcześniejszej emerytury (z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, (...) sejmowy Nr (...)).

W świetle powyższego apelant uznał, że przed wejściem w życie ustawy z dnia 5.03.2015r. przepis art. 55 nie dawał podstawy do przeliczenia emerytury osobie urodzonej przed 1949r., która pobierała świadczenie z tytułu emerytury w niższym wieku.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie odwołania

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji, wobec braku zarzutów procesowych w apelacji są wiążące dla sądu drugiej instancji w związku z czym Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje je za własne dla potrzeb rozpoznania sprawy na etapie postępowania apelacyjnego. Z ustaleń tych wynika, że nie było sporu co do spełnienia przesłanek z art.55 ustawy poza kwestią możliwości jego zastosowania względem osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 roku przed wejściem w życie art.55 a ustawy. Zarzut apelacji ogranicza się bowiem wyłącznie do kwestii prawa materialnego w aspekcie wykładni przepisów art.55, art.55a i art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez negowanie poglądu, iż także przed wprowadzeniem art.55a istniała podstawa prawna do nabycia emerytury obliczonej na podstawie art.26 i art.55 ustawy przez osoby urodzone przed 1 stycznia 1949 roku.

Przed sądem drugiej instancji nie było prowadzone uzupełniające postępowanie dowodowe.

W tym stanie rzeczy, tak ukształtowana podstawa faktyczna oraz treść apelacji wyznaczyły granice rozpoznania sprawy a treść art.387§2¹ k.p.c. pozwoliła na ograniczenie motywów wyroku wydanego w postępowaniu apelacyjnym do kwestii wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Przechodząc do rozważań w pierwszej kolejności należy podkreślić, że zgodnie z art. 55 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Argumentacja Sądu Okręgowego z powołaniem się na wykładnię systemową art. 55 nie budzi wątpliwości. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, nie znajduje uzasadnienia pogląd organu rentowego, że brak jest możliwości zastosowania dobrodziejstwa art. 55 ustawy w stosunku do ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1949 roku i pobierających wcześniej świadczenie emerytalne. Jak wynika z powołanej przez Sąd I instancji uchwały Sądu Najwyższego z 4 lipca 2013 r., II UZP 4/13, ubezpieczony urodzony przed 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę wcześniejszą lub w niższym wieku. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały, ratio legis tego przepisu jest kontynuowanie opłacania składek, nie zaś ubieganie się o emeryturę wcześniejszą lub w obniżonym wieku. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie II UK 424/12). Ponadto podkreślenia wymaga, że zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 ustawy ma utrzymywanie przez osobę w nim określoną statusu osoby ubezpieczonej (art. 4 ust. 13 ustawy), przy czym status osoby ubezpieczonej zachowują osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po przyznaniu prawa podlegają obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych; Dz.U. z 2015 r. poz. 121). W konsekwencji, emerytura osób, które spełniły warunki przewidziane w art. 27 i pobierały świadczenia na wniosek złożony po dniu 31 grudnia 2008 r. powinna być wyliczona na podstawie art. 53 z uwzględnieniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy, jeżeli po ukończeniu wieku 60 lub 65 lat podlegały ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo lub dobrowolnie.

W niniejszym stanie faktycznym, wnioskodawca po osiągnięciu wieku emerytalnego 65 lat w dniu 17 stycznia 2013 r. podlegał ubezpieczeniu emerytalno - rentowemu. Tym samym warunek kontynuowania ubezpieczenia po osiągnięciu wieku emerytalnego wskazanego w art. 27 cyt. ustawy uznać należało za spełniony.

Zarzuty podnoszone przez apelującego co do braku podstaw aby w stosunku do odwołującej zastosować regulację zawartą w art. 55 cyt. wyżej ustawy za okres przed 1 maja 2015 r. są bezzasadne. Sąd Apelacyjny podziela w tym zakresie, poglądy prezentowane w judykaturze (patrz – SA w/m wyrok z 7 czerwca 2016 roku III AUa 1780/15 i tam przywoływane orzecznictwo /legalis/), iż dodanie od 1 maja 2015 r. art. 55a cyt. ustawy nie stanowi zmiany stanu prawnego ale jego potwierdzenie i doprecyzowanie, nie tworzy więc nowej normy prawnej. Wobec jednolitej wykładni art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyjętej w orzecznictwie sądowym, uznać

należy, iż jego normatywny sens wyznaczony został przez judykaturę. Powyższe koreluje także z treścią przepisów wprowadzających (art.2) ustawy z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych /Dz.U z 2015 r.poz.552 /.

Przekładając powyższe na grunty niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że W. M., jako osoba spełniająca warunki do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, która kontynuowała zatrudnienie po uzyskaniu uprawnień emerytalnych, uzyskała możliwość ustalenia wysokości tego świadczenia według zasad kapitałowych wynikających z art. 26 ustawy.

Kierując się wskazaną argumentacją, nie podzielając zasadności zarzutów apelacji i nie znajdując podstaw które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 KPC oddalił apelację jako bezzasadną.